

Declaració de la Junta de Govern de l'AILLC sobre la marginació i discriminació de la comunitat lingüística catalana

Davant les iniciatives que recentment han adoptat el govern espanyol i els governs autonòmics de la Comunitat Valenciana, les Illes Balears i Aragó sobre l'ús, l'ensenyament i la denominació de la llengua catalana, la Junta de Govern de l'Associació Internacional de Llengua i Literatura Catalanes (AILLC) denuncia:

1. La planificació i aplicació d'unes mesures legislatives, en particular a les Balears i el País Valencià, que, invocant sovint com a pretext l'aprenentatge de llengües estrangeres, tenen com a objectiu marginar encara més la llengua catalana en tots els àmbits d'ús, particularment en l'educatiu.

2. La inacceptable denominació que aplica a la llengua catalana la Llei de llengües d'Aragó recentment aprovada per les Corts autonòmiques, que recorre al circumloqui "llengua aragonesa pròpia de l'àrea oriental" (popularitzat a través de l'acrònim LAPAO) per a designar el català de la Franja, tot establint alhora regulacions que en dificulten greument l'ús normal i l'aprenentatge.

3. La constant i creixent obstrucció política a la intercomunicació audiovisual entre tots els territoris de llengua catalana, que no sols lesiona la cohesió lingüística i la normalitat cultural de la comunitat catalanoparlant, sinó que s'oposa als més elementals principis de lliure circulació de la informació, de foment del mercat audiovisual i d'estímul de la intercomunicació entre regions veïnes de la Unió Europea.

4. El setge judicial, legislatiu i administratiu a les polítiques educatives favorables al manteniment o la implantació del català com a llengua vehicular en els sistemes d'ensenyament propis (una eina indispensable per a assegurar l'adquisició suficient de l'idioma propi per part de tots els ciutadans, tal com ja queda garantit per a la llengua oficial de l'estat), dins una estratègia sistemàtica òbviament orientada a preservar una situació heretada de dissimetria i subalternitat per a la llengua catalana.

5. La manipulació de la qüestió onomàstica i de la variació geogràfica, que persegueix la fragmentació de la consciència lingüística unitària, la degradació de les estructures del sistema lingüístic comú i el foment artificial de barreres innecessàries en la intercomunicació fluida entre els parlants d'un mateix idioma.

6. Les estratègies polítiques destinades a obstaculitzar la visibilització de la llengua catalana, tant al si dels estats on es parla, llevat d'Andorra, com en les institucions de la Unió Europea. A l'estat espanyol, en concret, es troba a faltar l'adopció de mesures que assegurin la reconeixença efectiva de la pluralitat lingüística de l'estat, especialment en els àmbits educatiu, institucional i mediàtic, i la projecció internacional de la llengua catalana i de les seves manifestacions culturals.

Totes aquestes actuacions no sols vulneren els drets lingüístics i civils més

bàsics dels ciutadans de llengua catalana, sinó també les recomanacions explícites de la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries (articles 7, 8 i 10), les quals vetllen per garantir els usos normals d'aquestes llengües i la seva denominació acadèmica. De més a més, les regulacions i disposicions restrictives que denunciem contravenen l'esperit i fins i tot la lletra dels diversos estatuts d'autonomia, que encomanen a les institucions la promoció decidida de la llengua pròpia, i a més s'oposen al precepte de "especial respecte i protecció" de les llengües cooficials, entre les quals la catalana, nítidament expressat a l'article 3 de la Constitució espanyola de 1978.

Així mateix, la Junta de Govern de l'AILLC observa amb preocupació que l'estat francès no hagi signat encara la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries i que no adopti unes mesures suficients per a assegurar el respecte i la protecció de les llengües "regionals" de França, entre les quals la catalana, que l'article 79 de la Constitució francesa proclama com a "patrimoni" de la República.

En conseqüència, l'AILLC demana als responsables polítics corresponents que observin els criteris científics en el tractament de la llengua catalana, assegurin els drets lingüístics consagrats per la normativa internacional (Declaració Universal dels Drets Humans, Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics, Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries), interpretin i apliquin favorablement a les diverses llengües de cada estat els principis establerts per la legislació vigent, els millorin, si és el cas, en aquest sentit i posin fi a la discriminació dels seus ciutadans catalanoparlants pel fet d'expressar-se en aquesta llengua i de reivindicar la seva normalitat política i cultural.

Barcelona, 7 de juny de 2013